

โดยเอลเดอร์ปีเตอร์
 เอฟ. มีเออร์ส
 แห่งสภาอัครทูต

พยายาม ต่อไป!

“หากพวกเขาอ่อนน้อมถ่อมตนต่อหน้าเรา, และมีศรัทธาในเรา, เมื่อนั้นเราจะทำให้สิ่งที่อ่อนแอกลับเข้มแข็งสำหรับพวกเขา” (ฮีบรู 12:27)

คุณพ่อคุณแม่ของข้าพเจ้าเข้าร่วมศาสนจักรเมื่อข้าพเจ้ายังเด็ก เราอยู่ในสาขาเล็กๆ ที่ออสเตรเลีย คุณแม่ข้าพเจ้าเล่นเปียโนที่โบสถ์ แต่ท่านเล่นเพลงสวดได้ไม่กี่เพลง ข้าพเจ้าเรียนเปียโนด้วย เมื่อข้าพเจ้าอายุเจ็ดขวบ ปรภานสาขาขอให้ข้าพเจ้าเล่นเปียโนที่โบสถ์ เมื่อข้าพเจ้าเล่นเปียโน ข้าพเจ้าเล่นผิด และเมื่อเล่นผิด ข้าพเจ้ามักจะร้องไห้ ข้าพเจ้าอายและประหม่อมมาก แต่ก็ฝึกเล่นต่อไป ข้าพเจ้าต้องการเล่นเพลงสวดให้ดี ตอนนั้นข้าพเจ้าชอบเล่นเปียโน! ข้าพเจ้าเล่นเพลงสวดได้ทุกเพลง สมัยเป็นผู้สอนศาสนาในนิวซีแลนด์ ข้าพเจ้ารับใช้ในสาขาเล็กๆ อีกสาขาหนึ่ง พวกเขาไม่มีคนเล่นเปียโน ข้าพเจ้าจึงเล่นออร์แกนและเปียโนเป็นเวลาหนึ่งปี การเอาชนะความกลัวเป็นพรแก่ข้าพเจ้า

ทำให้ข้าพเจ้าได้เป็นพรแก่ผู้อื่น สมัยที่ยังเป็นเด็กเล็กข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการพูดด้วย ข้าพเจ้าพูดติดอ่าง การแบ่งปันประจักษ์พยานต่อหน้าทุกคนเป็นเรื่องยาก บางครั้งเมื่อข้าพเจ้าพยายามพูด ข้าพเจ้าจะร้องไห้ออกมาแทน ข้าพเจ้ามีพรฐานะปุโรหิตช่วยข้าพเจ้า คุณพ่อคุณแม่ให้กำลังใจข้าพเจ้ามาก ในที่สุดข้าพเจ้าก็สามารถพูดได้ชัดขึ้นและมั่นใจมากขึ้น ข้าพเจ้ายังคงประหม่อมเหมือนเดิม การเดินขึ้นไปบนยกพื้นเพื่อพูดที่การประชุมใหญ่สามัญเป็นเรื่องน่ากลัว! แต่มีวิญญาณแรงกล้าที่นั่น ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีและสงบนั้นเป็นพิเศษมาก ถ้าท่านอายุหรือมีปัญหาเรื่องการพูด จงพยายามต่อไป แม้จะยังมีปัญหาเหมือนเดิม แต่เราต้องการได้ยินท่านพูด ท่านสามารถเป็นพรแก่คนมากมายได้ด้วยสิ่งที่ท่านเท่านั้นจะพูดได้! ■

ภาพประกอบโดย แคท มอร์